

Κατερίνα Παπαποστόλου

Τα Δώρα της Διώνης

Δες τη ζωή μέσα από τα όνειρα ενός αδέσποτου σκύλου

Εκπαιδευτικές φιλοζωικές δραστηριότητες

Επιμέλεια κειμένων: Αναστασία Κορινθίου
Επιστημονική επιμέλεια: Πάττυ Παπαδήμου
Εικονογράφηση-Καλλιτεχνική επιμέλεια: Λιάνα Λενεζάκη

WellDone!
HUMAN INSPIRATION

Οι λύσεις όλων των δραστηριοτήτων βρίσκονται στο site www.zwes.gr, πατώντας πάνω στην επιλογή: **Το Δώρο της Διώνης. Ενώ, αν θελήσετε να μοιραστείτε δραστηριότητες του βιβλίου με φίλους σας, μπορείτε είτε να τις σκανάρετε είτε να τις φωτογραφίσετε και να τις αποστείλετε στην ηλεκτρονική διεύθυνση της συγγραφέα: parapostolouk@yahoo.gr. Μείνετε συντονισμένοι στη σελίδα του Δώρου στο **facebook**, καθώς συχνά θα γίνονται διαγωνισμοί σχετικοί με τις δραστηριότητες αυτές! Ετοιμαστείτε λοιπόν για το ομορφότερο ταξίδι στον κόσμο των ζώων στο οποίο χρειάζεστε μαζί σας εκτός από το βιβλίο αυτό, μολύβια, χρώματα, λευκές σελίδες, διάθεση και φαντασία!**

Τίτλος: Το Δώρο της Διώνης - Δες τη ζωή μέσα από τα όνειρα ενός αδέσποτου σκύλου

Συγγραφέας: Κατερίνα Παπαποστόλου

Επιμέλεια κειμένων: Αναστασία Κορινθίου

Επιστημονική επιμέλεια: Πάττυ Παπαδήμου

Καλλιτεχνική επιμέλεια-εικονογράφιση: Λιάνα Δενεζάκη

Την προσωπογραφία της Διώνης στη σελίδα 5 φιλοτέχνησε η Ματίνα Λαμπροπούλου.

© Κατερίνα Παπαποστόλου - Εκδόσεις WELLDONE Μ.ΕΠΕ, Αθήνα 2019

Εκδόσεις Welldone Μ.ΕΠΕ

Μιχαλακοπούλου 66, 115 38 Αθήνα

τηλ.: 210-77.94.529, 211.40.21.758

e-mail: info@welldone.com.gr

www.welldone.com.gr

Πρώτη έκδοση: Ιανουάριος 2019

ISBN: 978-618-83418-1-4

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμιά διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Επισημαίνεται πάντως ότι κατά το Ν.2387/20 (όπως έχει τροποποιηθεί με το Ν. 2121/93 και ισχύει σήμερα) και κατά τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει Κυρωθεί με το Ν.100/1975) απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αποθήκευση σε κάποιο σύστημα διάσωσης και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου, με οποιοδήποτε τρόπο ή μορφή, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

Δώρα ζωής η συνάντησή μου με τη Διώνη

Μετά από 19 χρόνια ενεργούς συνεχόμενης δράσης μέσα σε σχολικές τάξεις και εκπόνηση αναρίθμητων εκπαιδευτικών φιλοζωικών και περιβαλλοντικών προγραμμάτων, αηλιά και μετά την επαφή μου με περισσότερα από 300.000 παιδιά είτε μόνη κόντρα σε ένα παρωχημένο εκπαιδευτικό σύστημα ως Δασκάλα, είτε ως Δημιουργός Ζω.Ε.Σ. μαζί με τους εκατό εθελοντές μου σε είκοσι πέντε σημεία της χώρας και τους τρεις σκύλους μου, εγκληματίους μαζί με τα εκπαιδευτικά μου προγράμματα από το ΥΠΕΠΘ, για την είσοδό τους στα σχολεία γενικής και ειδικής αγωγής, η δημιουργία αυτού του βιβλίου ήταν για μένα θεωρώ μονόδρομος. Ίσως και να άργησε λίγο τελικά! Νιώθω αλήθεια πως μαζί του καταθέτω στα χέρια σας ένα σημαντικό μέρος όλης της εμπειρίας μου μέσα στα ελληνικά σχολεία. Όσα έχω βιώσει πηλά σε αυτές τις παιδικές ψυχές τις πρόθυμες πάντα να ακούσουν αηλιά και να αηλιάξουν, όσα με θύμωσαν, όσα με χαροποίησαν, όσα με έκαναν περήφανη γεμίζοντάς με δύναμη να συνεχίσω. Γράφω από μικρό παιδί και έχω στο συρτάρι μου χιλιάδες χαρτιά αδημοσίευτα χωρίς να έχω απαντήσει ακόμη στο γιατί. Όταν πριν από λίγα χρόνια αποφάσισα να κάνω ένα ακόμη βήμα μπροστά και να δώσω φωνή στη Διώνη για να μιλήσει για όλα όσα βίωσε ως αδέσποτος σκύλος, εκηροσωπώντας όλα τα πλάσματα που είχαν βρεθεί στην ίδια θέση με εκείνη παλεύοντας κάθε στιγμή για το αυτονόητο, τη ζωή τους, και σταδιακά να «γεννηθεί» το Δώρο ως η πρώτη αυτοβιογραφία σκύλου με τη δύναμη του μαγικού ρεαλισμού, είχα τόσο μεγάλη επιθυμία τα λόγια της να τα κάνει πράξη. Να χτίσει αυτό το Νέο Σχολείο που χρόνια τώρα οραματίζομαι μαζί της και να μπούμε όλοι μαζί στο Παλλάτι των Ονείρων κρατώντας στα χέρια μας ένα σημαντικό βιβλίο. Είναι αυτό που τώρα εσείς όλοι ξεφυλλίζετε! Αυτό το βιβλίο είναι μια προσπάθειά να μεταφέρει στο χαρτί ένα μικρό μέρος των εκατοντάδων δραστηριοτήτων που χρόνια τώρα μοιράζομαι με τους μαθητές μέσα στα σχολεία αηλιά και το πρώτο μιας σειράς βιβλίων δραστηριοτήτων που θα ακολουθήσουν, με ήρωες αδέσποτα ζώα! Κρατάτε ένα βιβλίο το οποίο είναι στο χέρι σας να δημιουργήσει χιλιάδες αηλιά, καθώς θα ήμουν πολύ χαρούμενη να μοιραστείτε μαζί μου τα αποτελέσματα των δραστηριοτήτων του! Είναι ένα βιβλίο αναμέτρησης με τις γνώσεις σας, ένας οδηγός υπεύθυνης κηδεμονίας σκύλου, ένα βιβλίο χαράς που σε κινητοποιεί να παίξεις, να διασκεδάσεις, να προβληματιστείς και κυρίως να ταξιδέψεις στον μαγικό κόσμο της σκέψης των ζώων. Ένα βιβλίο ενσυναίσθησης που σε οδηγεί να μπεις στη θέση του αηλιού και να τον κατανοήσεις. Να νιώσεις και εσύ όπως νιώθει και εκείνος. Οι εποχές που αποδεικνύουν ότι τα ζώα έχουν δικαιώματα και συναισθήματα έχουν έρθει εδώ και χρόνια. Ας μην τις αγνοούμε! Τυχερή να εργάζομαι χρόνια τώρα σε ένα σχολείο γεμάτο χρώματα, χωρίς τη στήριξη του διευθυντή μου κ. Γιώργου Μπαρούτα, αηλιά και πολλών συναδέλφων μου, αυτό το βιβλίο σίγουρα φέτος δεν θα μπορούσε να εκδοθεί. Ένας διευθυντής, γεμάτος διάθεση και κατανόηση, δίπλα μου σε κάθε μου μεγάλο καινοτόμο βήμα. Όσα ευχαριστώ και αν πω στην πολυτάλαντη συνοδοιπόρο μου και σε αυτό το βιβλίο Λιάνα Δενεζάκη δεν θα είναι αηλία ποτέ αρκετά. Νιώθω την αγάπη της να με κυριεύει και να με στηρίζει, δίνοντάς μου δύναμη σε κάθε μου βήμα και βάζοντας χρώμα σε κάθε μου σκέψη! Και αυτό το βιβλίο είναι μια κοινή μας μυστική συνομιλία μετά από ατελείωτες ώρες «συσκέψεων» με προβληματισμούς και γέλια αηλιά και ένα μεγάλο στοίχημα για το κοινό μας μέλλον! Αμέτρητα ευχαριστώ στη νεράιδά μου Αναστασία Κορινθίου που επιμελήθηκε με τόση αγάπη και σεβασμό τα κείμενά μου αηλιά και γιατί είναι καιρό τώρα κόντρα σε πολλά εμπόδια για ο, τι χρειαστώ εκεί για μένα. Και πόση συγκίνηση και τιμή να νιώθω, όταν το βιβλίο αυτό το έχει επιμεληθεί επιστημονικά μια Δασκάλα μου στο Δημοτικό, η αγαπημένη μου Πάττυ Παπαδήμου. Ένα βιβλίο που από ιδέα έγινε και αυτό πράξη χάρη στην αταμάτητα και σημαντική στήριξη του εκδότη του, του Βασίλη Γουλιέλμου που χρόνια τώρα υπέρμαχος της καινοτομίας και της αηλιάς, δεν σταματά να μου διδάσκει την πίστη, την επιμονή και την υπομονή στα πράγματα. Είναι κοινώς αποδεκτό ότι στην εποχή μας οι ενήλικες πολύ συχνά μεγαλώνουν παιδιά που δεν ξέρουν ή δεν θέλουν να αγαπούν τα ζώα. Που δεν σέβονται κάθε μορφή ζωής στον πλανήτη και που αδυνατούν να μπουνε στη θέση του αηλιού, να τον κατανοήσουν, να τον αποδεχτούν και τελικά να τον αγαπήσουν δίχως όρια και ημερομηνία λήξης. Δίχως ανθρώπινους εγωισμούς. Η ανευθυνότητα, αηλιά και η αμέλεια που χαρακτηρίζει συχνά τους Έλληνες που σπεύδουν να αποκτήσουν έναν σκύλο, οδηγεί στη δημιουργία νέων αδέσποτων σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, με ένα μέλλον απόλυτα αβέβαιο και επικίνδυνο για εκείνα που δεν έχουν φταίξει σε τίποτα. Αυτό

που πάντα θεωρούσα δεδομένο, είναι ότι κανείς δεν είναι υποχρεωμένος να αγαπάει τα ζώα. Το να μην τα εκμεταλλεύεται όμως για την προσωπική του ματαιοδοξία και ικανοποίηση και να σέβεται τη φύση τους, δίκως να τα αντιμετωπίζει ως άψυχα αντικείμενα, αποτελεί ηθική υποχρέωση του καθένα μας αλλιώς και δείγμα παιδείας, ήθους και πολιτισμού. Η αλληλαγιά της αντίληψής μας απέναντι στα ζώα δεν θα αλληλαξεί σίγουρα αυτόματα, όσα βιβλία και αν γραφούν για αυτό αλλιώς και ούτε και η ριζική αλληλαγιά της φιλοζωικής αντίληψής μας θα αλληλαξεί μονομιάς ολόκληρο τον κόσμο. Η απογοήτευσή μας όμως ότι ο κόσμος θα αργήσει να αλληλαξεί δεν πρέπει να σταθεί ικανή να μας αποτρέψει από την προσπάθεια αλληλαγιάς του εαυτού μας πρώτα από όλους. Δεν υπάρχει άλλωστε κανένα ικανοποιητικό επιχείρημα που να μας επιτρέπει να αποδεχτούμε ότι τα ζώα είναι χωρίς συναισθήματα και όντα κατώτερα μας. Ο σκύλος θα παραμένει πάντα για μένα ένας μεγάλος Δάσκαλος! Και νιώθω τόσο περήφανη που έχω καταφέρει να εργαστώ μαζί του καθημερινά μέσα στην τάξη. Είναι ένας σύντροφος που παρέχει κοινωνική στήριξη, χωρίς να κρίνει, που συμβάλλει συνεχώς στη γνωστική και κοινωνικοσυναισθηματική ανάπτυξη ενός παιδιού. Που διδάσκει την έννοια της φιλίας και της άδοξης αγάπης, συμβάλλει στην απόκτηση αυτοπεποίθησης και στη δημιουργία σχέσεων ισχυρής εμπιστοσύνης, δίνοντάς στα παιδιά ένα αίσθημα ασφάλειας και σιγουριάς. Τους εκπαιδεύει στην υπευθυνότητα και τη συνέπεια μέσα από την επιτυχή ανάληψη ευθυνών και αρμοδιοτήτων και τους φέρνει σε επαφή με αξίες οικολογικής συνείδησης, ηθικής ευθύνης, συνεργασίας αλλιώς και ευνοεί την επινοητικότητα τους και τη φαντασία τους. Τους βοηθά να ξεφύγουν από τον εγωκεντρικό τρόπο σκέψης και να δουν τα πράγματα από μία εντελώς διαφορετική, ως τότε, οπτική. Με αυτόν τον τρόπο ένα παιδί αρχίζει σιγά σιγά να κατακτά την ικανότητα να συναισθάνεται, αποκτώντας τη ηλεγόμενη ενσυναίσθηση. Κάνοντας μια αποτίμηση της μέχρι σήμερα πορείας μου μέσα στα σχολεία και έχοντας τεράστια εμπιστοσύνη στη δύναμη που έχω μέσα μου, νικώ κάθε εμπόδιο που επιμένουν να μου βάζουν αλλιώς. Ακλόνητη μέχρι και σήμερα πάντα στον στόχο μου, αφήνω πίσω μου ματαιόδοξους και ανταγωνιστικούς ανθρώπους και τοξικές καταστάσεις και προχωρώ με φόρα πάντα μπροστά. «Αθεράπευτα ρομαντική σε καιρούς σκοτεινούς με συναισθήματα νεκρά» κρατώ από το χέρι τους τρεις σκύλους μου αλλιώς και όλους εκείνους τους εκατοντάδες που έχω μέχρι σήμερα σώσει, νικώντας μαζί τους τον εφιάλτη της κακοποίησης, κοιτώ στα μάτια τους ανθρώπους της ζωής μου και χαράζω πάντα νέους δρόμους, παλεύοντας για το χτίσιμο από την αρχή ενός νέου ζωοφιλικού κατεστημένου και ενός ανθρωπινότερου κόσμου ισότητας και δικαιοσύνης. Ως εκπαιδευτικός θα φωνάζω με όλη μου τη δύναμη για τους γκρίζους τοίχους των ελληνικών τάξεων που κλειδώνουν τη δημιουργικότητα των παιδιών και δεν αφήνουν τη φαντασία τους να τρέξει ελεύθερη χτίζοντας παραμυθένιους κόσμους και μέσα τους πολύχρωμα γεμάτα παιδικά χαμόγελα σχολεία. Όταν μπαίνεις στην τάξη το πρωί και οι μαθητές σου δεν σου χαμογελούν, πανέτοιμοι για ένα καινούριο ταξίδι στον κόσμο της γνώσης και της δημιουργίας, τότε κάτι κάνεις λάθος! Ζούμε πλέον σε εποχές όπου το να σεβόμαστε τη ζωή και το φυσικό περιβάλλον ενός πλάσματος που αφήνει την τύχη του στα χέρια μας καθίσταται σημαντική ηθική υποχρέωσή μας. Τα ζώα αδυνατούν να προχωρήσουν στην προάσπιση των δικαιωμάτων τους, δεν έχουν φωνή και εγώ δεν θα σταματήσω να αγωνίζομαι μέσα στα ελληνικά σχολεία μέχρι να πείσω και το τελευταίο παιδί στο τελευταίο άκρο αυτής της χώρας να γίνει η φωνή τους. Μια γροθιά όλοι εμείς μαζί. Γιατί μπορούμε! Αν όχι εμείς, ποιοι; Αν όχι τώρα, πότε; Για έναν ανθρωπινότερο και ηθικότερο κόσμο. Μόνος του ποτέ κανείς μα μαζί όλοι μονάχα μπορούμε να κάνουμε πράξεις καλοσύνης που καμιά δεν θα πάει χαμένη. Οι εικόνες της κόλασης που λέγεται «αδέσποτη ζωή στους δρόμους και στα άθλια κυνοκομεία της Ελλάδας» στοιχειώνουν τον ύπνο μου χρόνια τώρα. Δεν μένω όμως εκεί. Μαζεύω τα κομμάτια μου κάθε φορά, σηκώνομαι και προχωρώ. Παραμένω σταθερή στις εξαιρέσεις, γίνομαι πρώτη εγώ η αλληλαγιά που θέλω σε αυτόν τον κόσμο να δω και ξέρω πως τις μεγαλύτερες επαναστάσεις στην ιστορία τις ξεκίνησαν πάντα εκείνοι οι ήλιοι οι ονειροπόλοι που δεν ήλιγισαν! Και εγώ ανήκω περήφανα σε αυτούς!

Καλό μαγικό ταξίδι!

Κατερίνα Παπαποστόλου

Μπορείς να ζωγραφίσεις πώς φαντάζεσαι
το σπίτι της **Διώνης!**

Μπορείς να ζωγραφίσεις
ένα στέμμα στο κεφάλι
της Διώνης!

Γεια σας! Είμαι η Διώνη!

Ζούσα για αρκετό καιρό στον δρόμο, αηλιά δεν θυμάμαι να σας πω την αλήθεια, αν γεννήθηκα εκεί ή αν γεννήθηκα σε κάποιο σπίτι από το οποίο μετά με έδιωξαν, γιατί πλέον δεν με ήθελαν. Όσο ζούσα μόνη μου, συνάντησα πολλή εμπόδια και δυσκολίες μα χάρη στη δύναμή μου κατάφερα και τα ξεπέρασα όλα. Νίκησα μέχρι και έναν δράκο! Μετά τη μάχη μου μαζί του γνώρισα τη **μωβ** νεράιδά μου που έγινε η μαμά μου και με πήρε σπίτι της, όπου ζω πια ασφαλή και τρισευτυχισμένη μέχρι και σήμερα. Η μωβ νεράιδά μου, για την οποία θα σας μιλήσω παρακάτω, είναι Δασκάλα παιδιών και σκύλων, αηλιά γράφει και βιβλία για ζώα! Ζώντας κοντά της έχω μάθει ήδη τόσα πολλά! Μάλιστα πριν λίγα χρόνια μου έβαλε την ιδέα να χτίσω ένα Νέο Σχολείο όπου οι μαθητές του, άνθρωποι και ζώα, θα ζούνε παρέα όλοι μαζί χωρίς προβλήματα και θα μάθουν να στηρίζουν ο ένας τον άλλον. Ξέρετε δεν αγαπούν όλοι οι άνθρωποι τα ζώα και εγώ θέλω να τους διδάξω τι σημαίνει να καταλαβαίνεις τον άλλον, να τον συμπονάς και να τον αγαπάς πραγματικά. Μόλις ολοκληρώσεις τις δραστηριότητες στο βιβλίο αυτό, είμαι σίγουρη πως θα έχεις γίνει ο καλύτερος φίλος ενός σκύλου!

Θέλεις να ξεκινήσεις λοιπόν αυτό το ταξίδι στον μαγικό κόσμο μας;

Διώνη

Για να με γνωρίσετε καλύτερα, εμένα μου αρέσει πολύ να κάνω παρέα με παιδιά και να πηγαίνω στα σχολεία τους να τους δείχνω πόσα πρωτότυπα πράγματα ξέρω! Λατρεύω να κοιμάμαι σε αναπαυτικά μαξιλάρια, να πηγαίνω ταξίδια παρέα με τα αδέρφια μου, τον Πόθο και τον Άξεη, για τους οποίους θα σας μιλήσω παρακάτω αηλιά και να τρώω λιχουδιές. Μου αρέσει πολύ να είμαι πάντα καθαρή και να φοράω ωραία κολιέ στον λαιμό μου. Η μωβ νεράίδα μου, μου φοράει ρούχα σε γαλάζιο χρώμα, αν και εγώ δεν μπορώ να διακρίνω επακριβώς τα χρώματα. Είμαι πάρα πολύ όμορφη, ευγενική, θαρραλέα αηλιά και λίγο ανυπόμονη! Είμαι και πολύ ήσυχη αν και πιο παλιά έκανα βέβαια και λίγες σκανταλιές! Ποτέ όμως δεν με μάθωναν, ενώ μου έδειχναν πάντα με πολλή αγάπη και υπομονή πώς να συμπεριφέρομαι σωστά. Και έτσι πλέον ζω επιτέλους καταπληκτικά, την κάθε μου στιγμή!

Μωβ Νεράιδα

Αν έπρεπε να περιγράψω με μία μόνο λέξη τη μωβ νεράίδα μου, αυτή θα ήταν η λέξη «αγάπη». Μετά τη μεγάλη μου μάχη με τον δράκο και αφού είχα περάσει πάρα πολλές δυσκολίες, εκείνη με βρήκε, με έσωσε, και ενώ όλοι αδιαφορούσαν για τη ζωή μου, με πήρε αγκαλιά και μου υποσχέθηκε να με κάνει πριγκίπισσα! Η ζωή μου στην αρχή μαζί της δεν ήταν εύκολη, αηλιά εκείνη είχε πολλή υπομονή και πείσμα για να μου χαρίσει μια ζωή ονειρεμένη. Σήμερα που σας γράφω είμαι πλέον σίγουρη ότι τα κατάφερε! Δεν μπορείτε να πιστέψετε πόσο όμορφη ζωή έχω και πόσα καινούρια πράγματα και καταστάσεις έχω γνωρίσει κοντά της. Πόσα ταξίδια έχω κάνει και πόσες όμορφες στιγμές περνάω μαζί με όλη μου την οικογένεια.

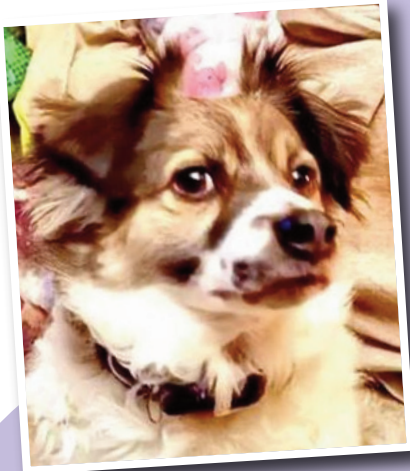
Άξειλ

Ο Άξειλ είναι ο ένας από τους δύο αδερφούς μου. Είναι μάλιστα και ο ιππότης της μωβ νεράιδάς μου, που μας προστατεύει όλους. Έχει και αυτός όπως και εγώ μια πολύ δυνατή ιστορία που δεν θα ήθελα να σας την πω και να σας στεναχωρήσω. Γιατί όπως λέει και η μωβ νεράίδα μου, στεκόμαστε πάντα στη θετική εξέλιξη των γεγονότων και στο πως είναι σήμερα ασφαλής και ευτυχισμένος κοντά μας. Θα σας πω μόνο πως ζούσε για αρκετό διάστημα μόλις δεμένος με μια αλυσίδα. Ο Άξειλ είναι ο σοβαρός της οικογένειάς μας, είναι πολύ ντροπαλός και όπως τον αποκαλώ συχνά «το παιδί της μαμάς». Δεν την αφήνει από τα

μάτια του και πηγαίνει συνέχεια στην αγκαλιά της. Είναι πάρα πολύ ευαίσθητος αηλιά και γίνεται και πολύ δυνατός όπου χρειάζεται. Το χαρακτηριστικό του είναι τα τεράστια μυτερά αυτιά του, το υπέροχο κανελί του χρώμα αηλιά και τα μάτια του που λες και έχουν το ίδιο χρώμα με το τρίχωμά του. Είναι ψηλός και αγέρωχος. Δείχνει συνήθως σοβαρός και δυνατός, αηλιά εγώ νομίζω πως είναι αηλιά πολύ σκεπτικός! Και είμαι σίγουρη πως θα είναι φυσικά ο πιο ήσυχος μαθητής στο σχολείο μου!

Πόθος

Ο Πόθος ή αηλιάς «ο κοντός» ή αηλιάς «το κουνάβι» είναι ο μικρότερος αδερφός μου. Μας τον άφησαν δώρο σε μια σακούλα σκουπιδιών στην αυλή του σπιτιού μας το ίδιο καλοκαίρι που βρήκαμε και τον Άξειλ. Η μωβ νεράίδα μου προσπάθησε να του βρει οικογένεια, αηλιά όποιος τον έπαιρνε μας τον γύριζε πίσω. Ευτυχώς δηλαδή, γιατί υπάρχουν και πολλοί άνθρωποι που όσα ζώα δεν τα θέλουν ή δεν μπορούν να τα κρατήσουν, τα παρατάνε σαν σκουπίδια στον δρόμο. Καθώς η μωβ νεράίδα μου κατάλαβε πως μας τον επέστρεφαν, επειδή μάλιστα δεν θα ήταν και πολύ ήσυχος, αποφάσισε να τον κρατήσει στην οικογένειά μας και έτσι εγώ στα ξαφνικά από εκεί που ήμουν μοναχοπαιδί απέκτησα δύο αδερ-

φούς. Ο Πόθος έχει ένα μόνιμο τεράστιο χαμόγελο, είναι αρκετά ζωηρός και υπερκινητικός! Είναι επίσης σπουδαίος ηθοποιός καθώς έχει παίξει στην παιδική θεατρική παράσταση που έγραψε και σκηνοθέτησε η μωβ νεράίδα μου «Ο Αν Βασίλης στη χώρα των Αδέσποτων»! Είναι και τραγουδιστής, καθώς έχει μόνιμα το στόμα του ανοιχτό και τραγουδάει. Είναι βέβαια φάλητος και μας παίρνει τα αυτιά με την αγριοφωνάρα του! Είναι πολύ αγαπητός και έχει αυτό που λέμε πολλούς followers, δηλαδή θαυμαστές. Είναι η χαρά του σπιτιού μας, είναι πανέξυπνος, πολύ ανεξάρτητος αηλιά και πολύ τρυφερός ταυτόχρονα. Είναι βασικά ένας γλυκός αγκαλιτσάς! Δίχως δεύτερη σκέψη είμαι σίγουρη πως θα είναι ο πιο ζωηρός μαθητής στο σχολείο μου!

Η Διώνη θέλει να μάθει για σένα!

Θα ήθελες να ζωγραφίσεις τον εαυτό σου μέσα στο αστέρι;

- Ποιο είναι το αγαπημένο σου χρώμα;
- Ποιο είναι το αγαπημένο σου παιχνίδι;
- Ποιο είναι το αγαπημένο σου φαγητό;
- Ποιος είναι ο-η αγαπημένος σου φίλος- η;
- Ποιο είναι το αγαπημένο σου βιβλίο;
- Ποια είναι η αγαπημένη σου ταινία που έχεις δει στον κινηματογράφο ή στην τηλεόραση;
- Ποιο είναι το αγαπημένο σου τραγούδι;
- Ποιο είναι το αγαπημένο σου μάθημα στο σχολείο;
- Ποιο είναι το χαρακτηριστικό του χαρακτήρα σου που σου αρέσει πιο πολύ από όλα;
- Ποιο είναι το χαρακτηριστικό του χαρακτήρα σου που δεν σου αρέσει καθόλου;
- Ποια είναι η αγαπημένη σου φράση;

Σειρά σου τώρα!

Και τώρα ήρθε η ώρα να μας γνωρίσεις το αγαπημένο σου ζώο! Μπορεί να είναι το ζωάκι ενός φίλου ή φίλης σου, η κάποιο που αγαπάς πραγματικά κι αν μην μπορείς να το αποκτήσεις ποτέ (π.χ. ένα δελφίνι ή ένας χιμπατζής). Θα ήθελες να γράψεις μέσα στα συννεφάκια το όνομά σου, αλλιώς και του ζώου που αγαπάς;

Δοκίμασε να γράψεις το όνομά σου με όσο πιο πολλά χρώματα μπορείς!

Θα ήθελες να ζωγραφίσεις το ζώο που αγαπάς περισσότερο και να γράψεις το όνομά του με πολύχρωμους μαρκαδόρους;

Μπορείς τώρα να κυκλώσεις με **μωβ** χρώμα τα χαρακτηριστικά που πιστεύεις ότι σε διακρίνουν! Μπορείς να κάνεις το ίδιο με **πορτοκαλί** χρώμα για το αγαπημένο σου ζωάκι! Σίγουρα θα βρείτε ότι έχετε πολλά κοινά στοιχεία, αλλιώς και αρκετές διαφορές!

υπεύθυνος/η ευγενικός/ή χαριτωμένος/η
 ειλικρινής υποχωρητικός/ή
 συνεπής ντροπαλός/ή ευαίσθητος/η
 γλυκός/ιά θαρραλέος/α χνουδωτός/ή
 αστείος/α έξυπνος/η
 όμορφος/η φιλόζωος/η τρυφερός/ή

Πόθος

εγώ

Ο Πόθος, εγώ και ο γείτονας!

Ένα πρωινό χουζούρευα στο αφράτο μου δίπλα στον Πόθο. Όταν βγήκε ο άκουσα ένα σκυλίσιο κλαψούρισμα. Βγήκαμε έξω από το μας προσπαθώντας να καταλάβουμε από πού ερχόταν εκείνο το *γαβ* και τρέξαμε προς το μέρος που το άκουσα. Εκεί βρήκαμε έναν δεμένο με σε ένα χωρίς μέσα στο κρύο.

Mas είπε ότι τον έλεγαν και ήταν πολύ . Mas παραπονέθηκε ότι ο που τον είχε, τον έλυνε μόνο όταν πήγαινε για κυνήγι.

Ο τον τάλιζε μόνο . Ο σκύλος μας είπε: «Γιατί να μην είμαι κι εγώ τόσο τυχερός όσο εσείς οι δύο; Θα ήμουν πολύ αν είχα και καθαρό . Θα ήθελα να έχω μια , να με πηγαίνει βόλτες στο πάρκο και να μου δίνει λιχουδιές αντί για μαγατιάτικο και αποφάγια κι όταν νιώθω αδιάθετος να με πηγαίνει στον και να φροντίζει για τα μου.

Αν θέλεις να μάθεις τι έγινε μετά συνέχισε να διαβάζεις στην απέναντι σελίδα!

ΑΝΤΕ ΝΤΕ!

Ο καημένος ο δεν είχε νιώσει ποτέ του την που όλα τα πλάσματα έχουμε τόσο ανάγκη. Ο Πόθος κι εγώ γυρίσαμε στο ζεστό μας όμως δεν μπορούσαμε να ξεχάσουμε τα θλιμένα του

Η μας αμέσως κατάλαβε τι μας συνέβαινε και αποφάσισε να βοηθήσει τον καινούριο μας φίλο. Πήρε μια ζωοφιλική οργάνωση κι ενημερώθηκε για τη νομοθεσία.

Μάθαμε το όνομα του κι έτσι πήγαμε στην και του κάναμε μήνυση. Γιατί οι σκύλοι είναι παντοτινοί σύντροφοι και οικογένειά μας και πρέπει να τους συμπεριφομάστε καλά.

Τελικά, τον σώσαμε τον , τον πήραμε από την ερημιά που ζούσε και του υποσχεθήκαμε πως δεν θα περάσει κανένα άλλο βράδυ μέσα στο .

Έπειτα τον πήγαμε στον . Οι Ζω.Ε.Σ. κατάφεραν να βρούνε για τον φίλο μας μια οικογένεια που τον αγαπάει πολύ και του δίνει όση και φροντίδα του έλειψε. Τον πλατρεύουν κι εκείνος τους το ανταποδίδει και με το παραπάνω.

Τώρα, πια δεν ζει δεμένος, αηλιά κοιμάται σε αφράτα και παίζει με τους κηδεμόνες του, ενώ πηγαίνει καθημερινά βόλτες.

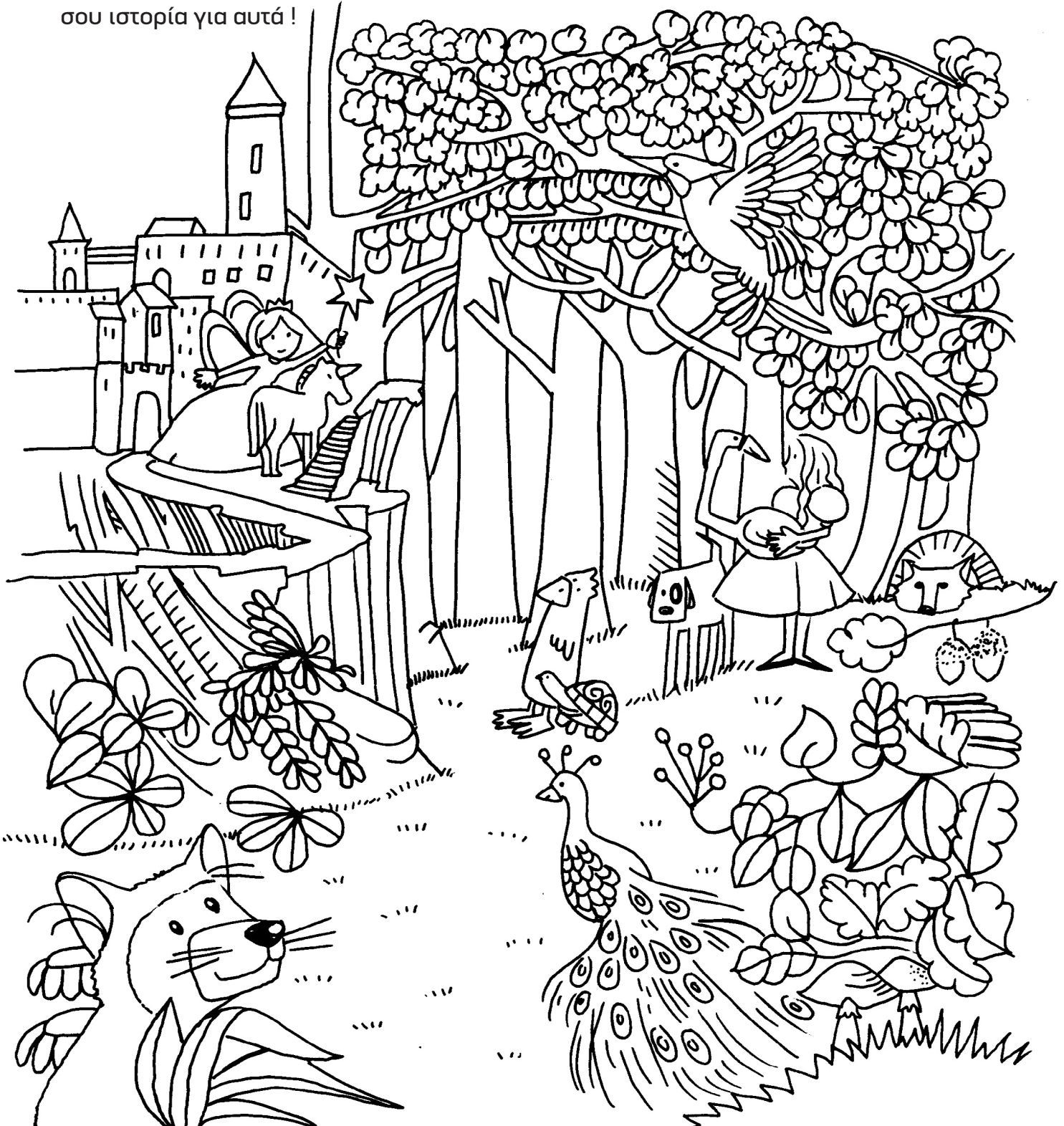
Α, ξέχασα να σας πω ότι η οικογένεια που τον υιοθέτησε έχει και μια , που τη λένε Και, αντίθετα από την παροιμία που λείει πως «τσακώνονται όπως ο σκύλος με τη γάτα», αυτοί οι δυο έχουν γίνει αχώριστοι. Μέχρι και το τους μοιράζονται. Ο νιώθει τόσο , όσο δεν φανταζόταν ότι θα είναι ποτέ στη ζωή του! **Χάρη σε μας που δεν αδιαφορήσαμε!**

*Η μωβ νεράιδά μου έχει σώσει επίσης μέχρι σήμερα και συνεχίζει πάρα πολλούς φίλους μου που ζούσαν στον δρόμο ή μέσα σε ένα κλουβί και τους έχει βρει τις καλύτερες οικογένειες. Ελάχιστοι από αυτούς είναι ο κατάμαυρος **Άζελ**, ο **Άμλετ**, ο **Ορφέας** και ο **Κροΐσος** και θα ήθελα μέσα από αυτό το βιβλίο να στείλω την αγάπη μου και σε όλους αυτούς!*

ΣΤΟ Δάσος των Ευχών!

Αλήθεια, σας έχω πει ποτέ, ότι εγώ γεννήθηκα στο Δάσος των Ευχών; Θέλεις να χρωματίσεις το Δάσος μου και να δώσεις ονόματα στα ζώα που βλέπεις στην παρακάτω εικόνα; Σε μια λευκή κόλλη χαρτί μάλιστα, μπορείς να γράψεις και μια δική σου ιστορία για αυτά!

Άκουσε το τραγούδι «Η αγάπη σαν μπαλόνι» στο youtube • (στίχοι-μουσική: Ερωφίλη)

Εσύ πώς θα ένιωθες;

Θα ήθελες να περιγράψεις την κατάσταση που ζει κάθε ζώο χωριστά, στις παρακάτω εικόνες; Φαντάσου τα συναισθήματά του, εξήγησέ τους λόγους που νιώθει αυτά τα συναισθήματα και βάλτε τον εαυτό σου στη θέση τους. Μπορείς να γράψεις στο συννεφάκι πώς θα ένιωθες εσύ!

Τραγούδησε μαζί μου!

Μωβ Νεράιδα

Για να ευχαριστήσω την αγαπημένη μου νεράιδα, που με έκανε ηριγκίπισσα έγραψα ένα τραγούδι για χάρη της. Δηλαδή, όχι μόνη μου αλλά με τη βοήθεια των:

Στίχοι-Μουσική-Τραγούδι: Άννη Θεοχάρη (Διώνη) - Κώστας Παρίσσης(Δράκος)

Μουσική: Ακουστική και ηλεκτρική κιθάρα, μπάσο, πλήκτρα Κ.Παρίσσης

Τύμπανα: Αλέξανδρος Κουτός • Βιοηλί: Μάριος Παπούλιας •

Ενορχήστρωση: Κ.Παρίσσης • Ηχογράφηση, μίξη, mastering: Studio Praxis • Κ.Παρίσσης

Μπροστά στο βιβλιοπωλείο
μία μέρα μαγική
την είδα πρώτα
και βαρελόνια έσκασαν μπροστά μου στη στιγμή

Όμως έτρεξα να φύγω
είχα τόσο φοβηθεί
με διώχναν όλοι μες την πόλη
μονάχα εκείνη θα με βρει

Η νεράιδα μου είναι μωβ
στο μαγικό της κουτί όλος ο κόσμος χωράει
ρίχνει παντού αστερόσκονη μωβ
και ό, τι πονούσε πολύ τώρα με γαργαλάει

Δεν μπορείς να με νικήσεις
μακριά να τρέξεις να σωθείς

ψηλά πετάω και ίσως σε φάω
απ' τα νύχια μου δεν γλιτώσε κανείς

Η νεράιδα μου είναι μωβ
και τον δράκο μπορεί να ξεγελάσει
Ρίχνει παντού αστερόσκονη μωβ
και τον δρόμο θα βρει σε όποιον τον έχει χάσει

Τώρα ξέρω ήταν δώρο
όσα μας έφεραν κοντά σαν είπε:
«Ζήσε! Για μένα είσαι μία ηριγκίπισσα!»

Μια νεράιδα περιμένει
να σε πάρει από το χέρι
και στο παλάτι αρχίζει κάτι
που την αηλιά θα φέρει...

Το τραγούδι μπορείς να το ακούσεις στο Youtube

Ώρα για ζωγραφική!

Τώρα που διάβασες τους στίχους και άκουσες το τραγούδι θα ήθελα πολύ να ζωγραφίσεις για χάρη μας μια εικόνα που γεννήθηκε μέσα από αυτό στο μυαλό σου!

Οι λέξεις έχουν δύναμη!

Πολλές φορές με τις λέξεις μας πληγώνουμε άθελά μας τους φίλους μας. Θα ήθελες να προσπαθήσεις να βρεις άλλες δικές σου πιο ευγενικές προτάσεις για να πεις σε κάποιον διαφορετικά τις παρακάτω φράσεις;

Μην μιλάς!

Πάλι έκανες λάθος!

Σου το έχω εξηγήσει τόσες φορές!

Άσε με στην ησυχία μου!

Σταμάτα επιτέλους να κλαις!

Είσαι ανεύθυνος!

Μην μιλάς έτσι!

Σταμάτα να με διακόπτεις, όταν μιλάω!

Δεν σε έχω φίλο!

Δώστο μου, είναι δικό μου!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

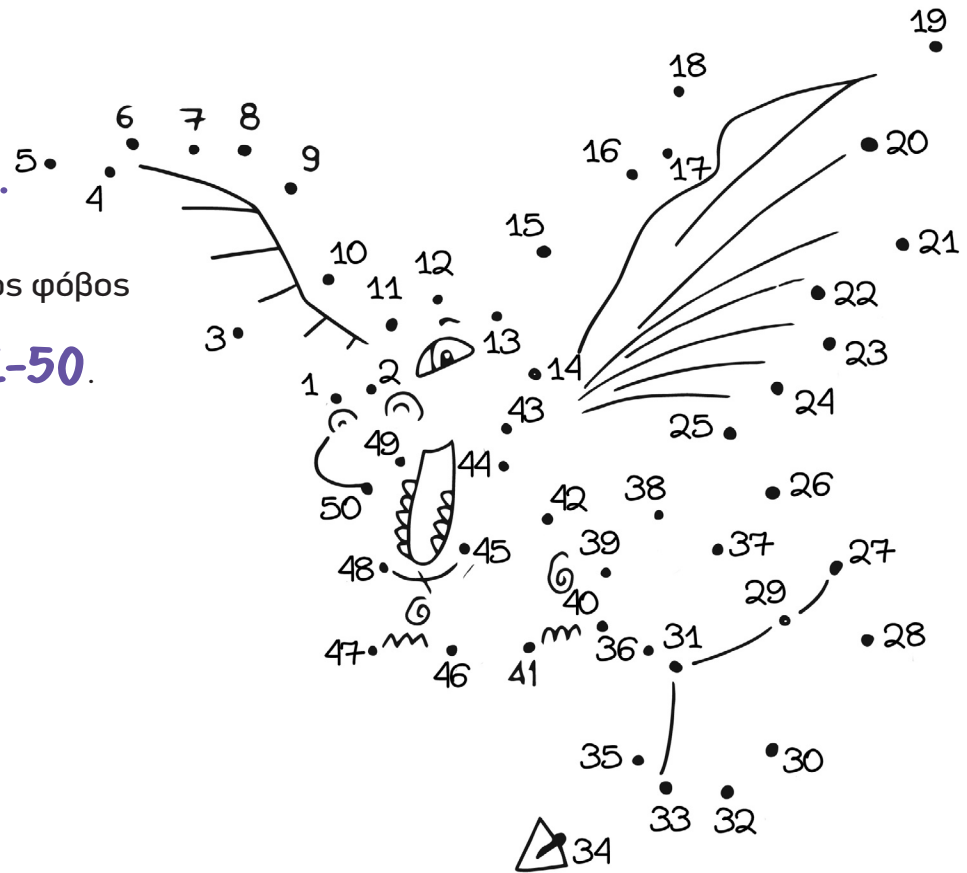
.....

Μην ξεχνάς ποτέ! Με τον ίδιο ευγενικό και ήρεμο τρόπο που συμπεριφερόμαστε στους φίλους μας και στην οικογένειά μας, με τον ίδιο ακριβώς συμπεριφερόμαστε και στα κατοικίδια μας στο σπίτι. Άλλωστε και εκείνα νιώθουν όπως εμείς!

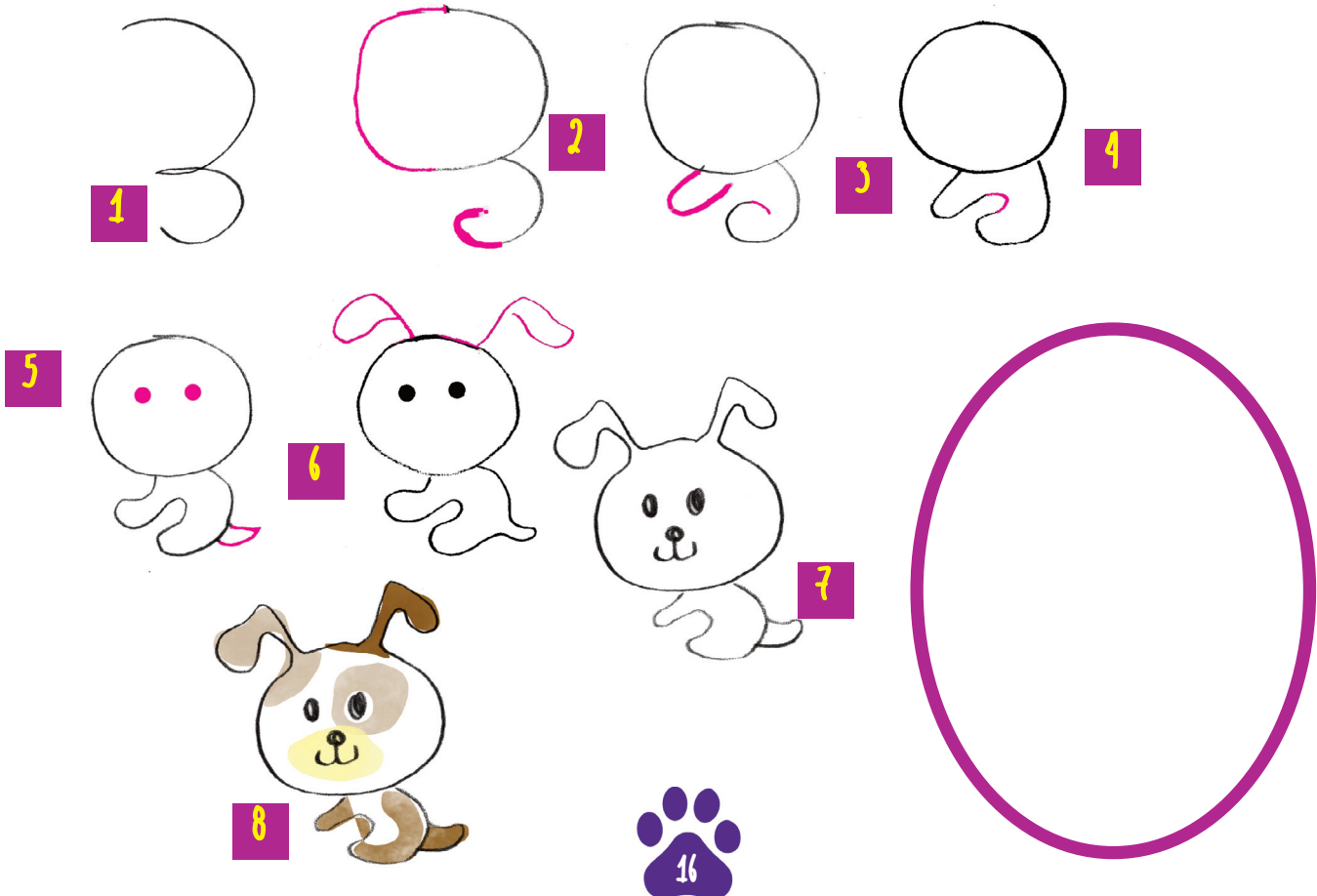
Αν θέλεις να μάθεις ποιος...

... είναι ο μεγαλύτερος φόβος της Διώνης, ένωσε τις τελίτσες από το **1-50**.

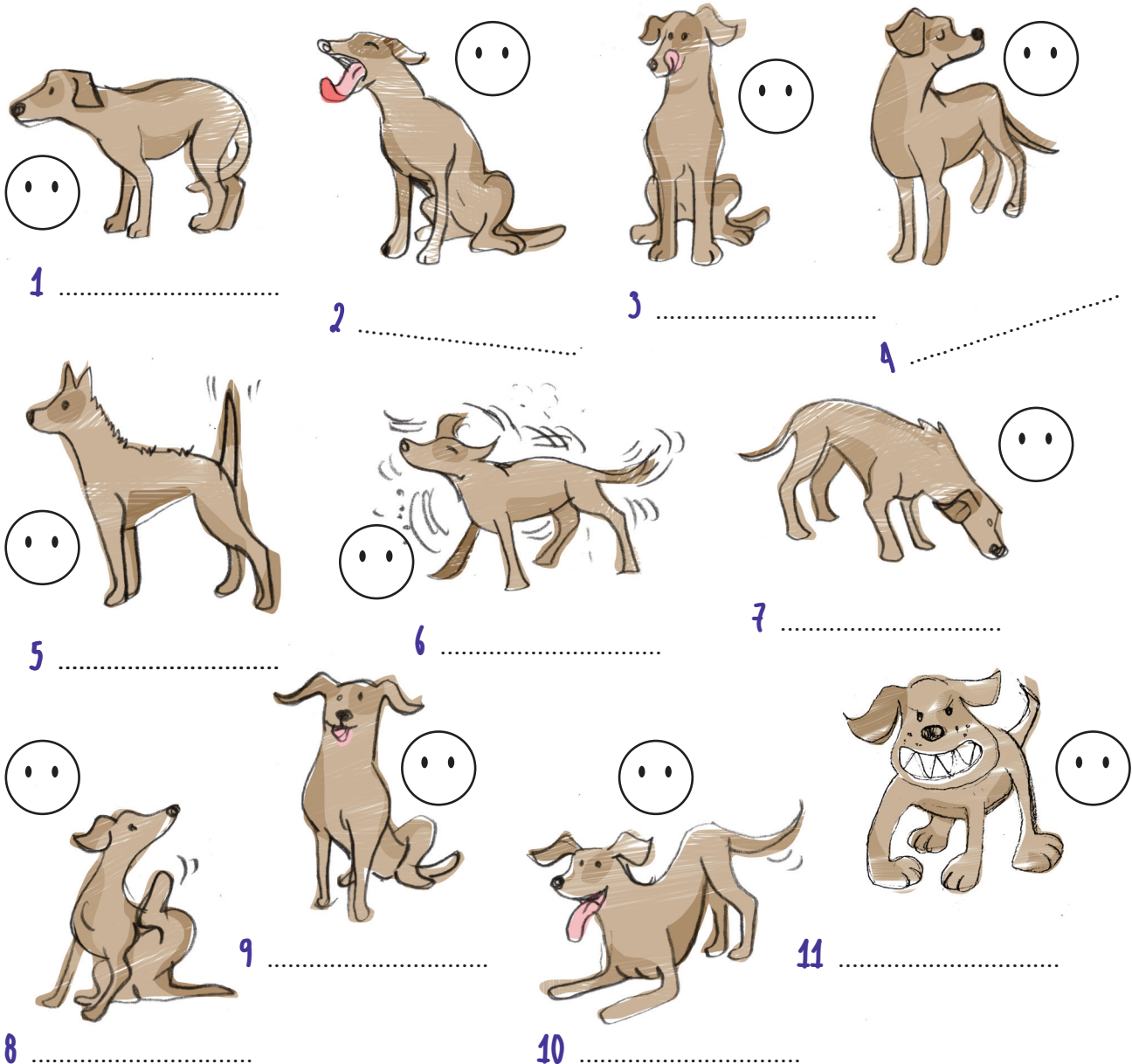
Κουταβάκι

Ο Πόθος θα σου δείξει πώς να ζωγραφίζεις κουταβάκια με απλά βήματα. Ακολουθήσέ τα και αν θέλεις ζωγράφισε το πορτραίτο τους!

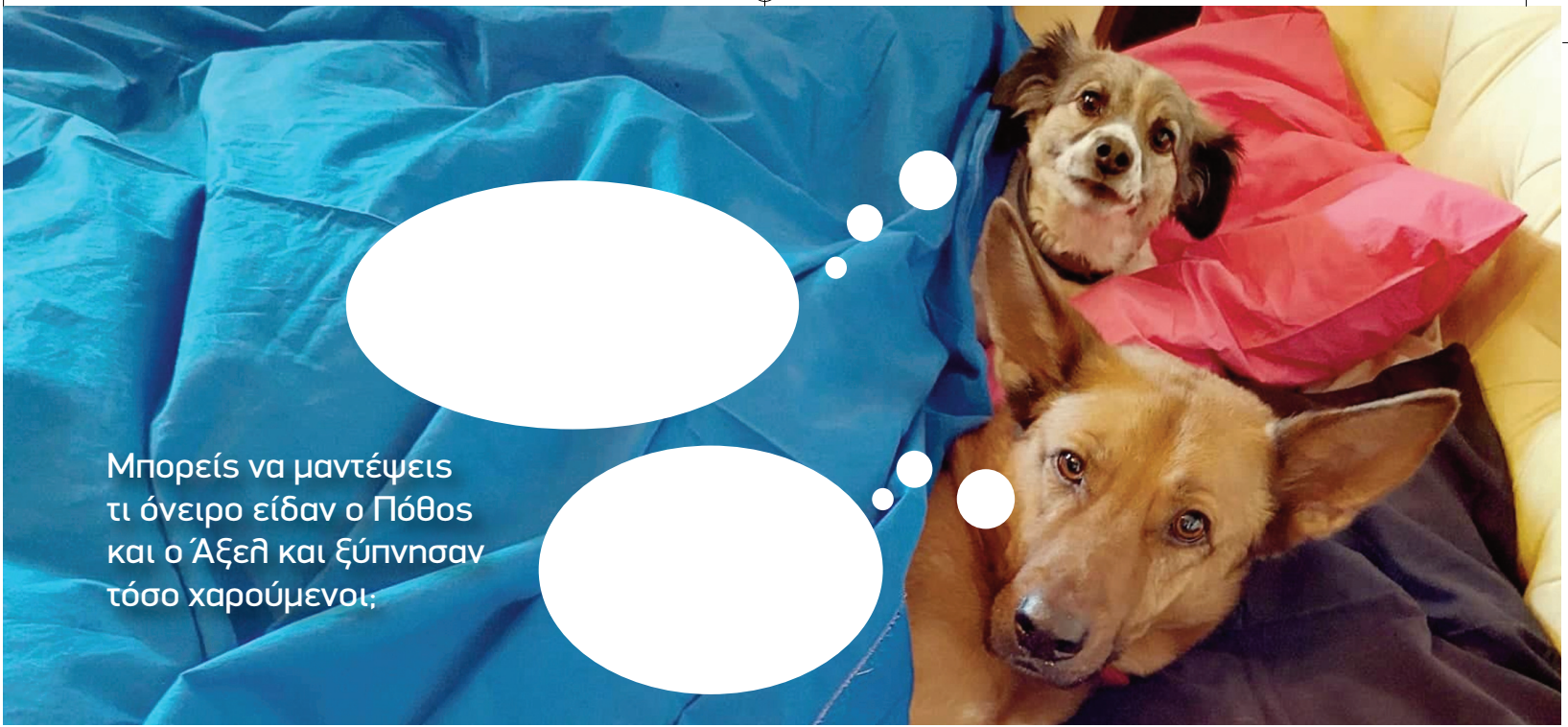
Τι μηνύματα μας στέλνει ένας σκύλος με τη στάση σώματός του;

Αφού δώσεις ένα όνομα στον σκύλο που βλέπεις παρακάτω, θα ήθελες να γράψεις δίπλα σε κάθε φωτογραφία τι κάνει; Αφού ολοκληρώσεις αυτή τη δραστηριότητα ζωγράφισε ένα χαρούμενο προσωπάκι παιδιού δίπλα από τους σκύλους που είναι χαρούμενοι και νιώθουν ασφάλεια, κύκλωσε εκείνους που δεν νιώθουν άνετα και έχουν άγχος και ζωγράφισε ένα θλιπημένο προσωπάκι δίπλα σε εκείνους που φοβούνται πάρα πολύ, νιώθουν ανασφαλείς και εσύ δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να τους πλησιάσεις!

Τον/Τη λένε

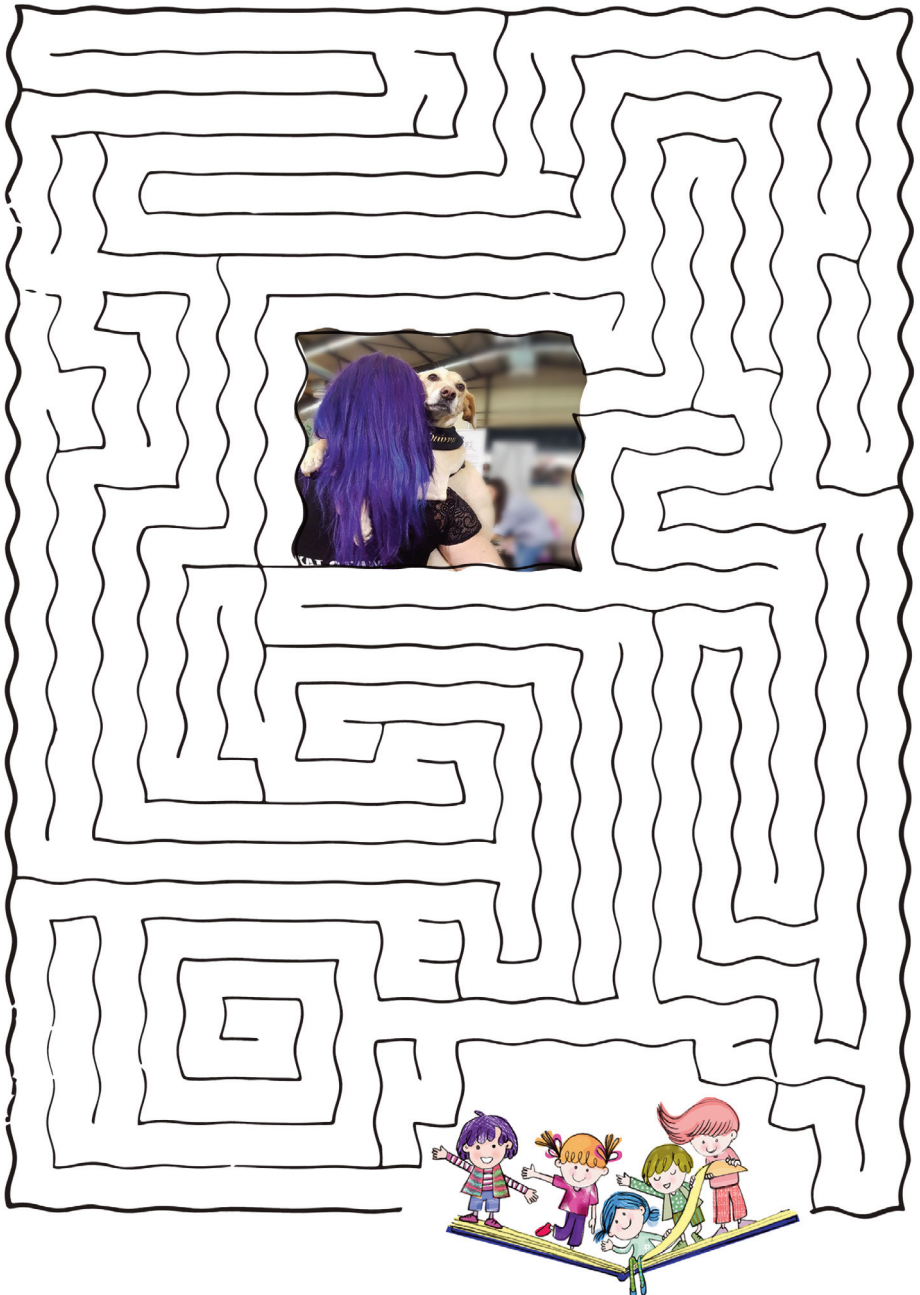
*Ευχαριστούμε πολύ για την επιμέλεια τον **Δημοσθένη Μουμιάδη**, Συμπεριφοριστή-Εκπαιδευτή Σκύλων (CAT/CAB/FISAP/ICB/ICAN)

Μπορείς να μαντέψεις
τι όνειρο είδαν ο Πόθος
και ο Άξελη και ξύπνησαν
τόσο χαρούμενοι;

Λαβύρινθος

Θα ήθελες να βοηθήσεις τη Διώνη και τη νεράίδα της
να φτάσουν στα παιδιά και να δημιουργήσουν όλοι μαζί
το Νέο Σχολείο που ονειρεύονται;

Η πρώτη γνωριμία!

Δες τις εικόνες και μάθε με ποιους τρόπους δεν προσεγγίζουμε ποτέ έναν σκύλο! Μπορείς να σκεφτείς για ποιο λόγο δεν επιτρέπεται να πλησιάζουμε με αυτούς τους τρόπους έναν σκύλο; Θα ήθελες να μπει για λίγο στη θέση του σκύλου και να σκεφτείς πώς αισθάνεται; Μπορείς αμέσως μετά να γράψεις τις σκέψεις σου σε ένα λευκό χαρτί! Η Διώνη θα ήθελε πολύ να τις διαβάσει!

Κάνοντας όλα τα παραπάνω που σου έδειξα, σε έναν σκύλο, είναι σαν να έρχεται ένας άγνωστος στον δρόμο και να σε αγκαλιάζει! Πώς θα ένιωθες εσύ με αυτό; Προσπάθησε να μπαίνεις πάντα στη θέση ενός σκύλου πριν κάνεις κάτι!

Θέλεις όμως να γίνεις ο/η καλύτερος/η φίλος η ενός σκύλου; Μπορείς να ζωγραφίσεις με τα ωραιότερα χρώματα τους σωστούς τρόπους προσέγγισης ενός σκύλου, ώστε να τον κάνεις να νιώσει χαρούμενος και ασφαλής μαζί σου!

Κάθισε στο πλάι ή έχοντάς τον πλάτη στην αρχή (μπορεί να μην είναι ευγενικό να γυρίζεις πλάτη στους άλλους, αλλιώς οι σκύλοι νιώθουν ασφάλεια με αυτό). Δώσε του όσο περισσότερο χρόνο μπορείς, ώστε να σε πλησιάζει πρώτα εκείνος!
Δώσε του τότε την παλάμη σου να τη μυρίσει για να συστηθείτε σωστά! (ασφαλής χαιρετισμός)

Πλησιάζέ τον πλευρικά με ήρεμες κινήσεις, χωρίς φωνές και εφόσον έχετε ήδη γνωριστεί με τον ασφαλή χαιρετισμό, άφησέ τον να σε μυρίσει. Μετά μπορείς να τον χαϊδέψεις πολύ απαλά και τρυφερά στον ώμο του. Μην τον κοιτάς ποτέ επίμονα στα μάτια!

Πες "μπράβο!" στον σκύλο, γιατί ανταποκρίθηκε στη συνάντησή σας θετικά! Ποτέ μην ξεχνάς όμως... δεν επιθυμούν όλοι οι σκύλοι πάντα να τους χαϊδέψεις!

Ευχαριστούμε για την επιμέλεια της δραστηριότητας τον **Δρ Χρήστο Καραγιάννη**, Συμπεριφοριολόγος-Κτηνίατρος, DVM, MSc, Diplomate ECAWBM(BM), MRCVS

Θα ήθελες να μάθεις πόσο υπεύθυνος κηδεμόνας σκύλου είσαι; Μπορείς να κάνεις τότε το παρακάτω τεστ!

1 Συναντάς στη βόλτα σου έναν σκύλο που είναι στο λουρί μαζί με τον κηδεμόνα του και θέλεις να τον χαϊδέψεις. Τι κάνεις;

- A. Τρέχεις με φόρα κατά πάνω του και τον αγκαλιάζεις, χωρίς να ρωτήσεις κανέναν.
- B. Ρωτάς τον κηδεμόνα του, αν σου επιτρέπει να τον χαϊδέψεις.
- Γ. Πλησιάζεις και αφού βλέπεις ότι είναι φιλικός, τον ακουμπάς, χωρίς να ρωτήσεις.

2 Έχετε γίνει οι καλύτεροι φίλοι με τον σκύλο σου. Όταν κάθεστε μαζί:

- A. Του πειράζεις το πρόσωπο και του τραβάς τα αυτιά.
- B. Του τραβάς την ουρά.
- Γ. Τον χαϊδεύεις απαλά στο πλάι του σώματός του με ήρεμες κινήσεις.

3 Παίζεις με τον σκύλο σου το αγαπημένο του παιχνίδι. Πώς συμπεριφέρεσαι;

- A. Του το κλέβεις με δύναμη τραβώντας το από το στόμα για να πας να το κρύψεις να το βρει.
- B. Του μαθαίνεις τη λέξη «άστο» για να το αφήσει, του λες «μπαράβο» και πας να το κρύψεις να το βρει και να σου το φέρει.
- Γ. Τον κυνηγάς για να του το πάρεις με όποιο τρόπο μπορείς.

4 Ο σκύλος σου κοιμάται στο κρεβάτι του. Εσύ όμως θέλεις να παίξετε, γιατί μετά δεν θα έχεις χρόνο. Τι κάνεις;

- A. Πηγαίνεις και τον ξυπνάς με φωνές καλώντας τον να παίξετε.
- B. Πηγαίνεις και τον τραβάς από το πόδι ή την ουρά για να ξυπνήσει.
- Γ. Δεν τον ενοχλείς καθόλου και αναβάλλεις το παιχνίδι σας για κάποια άλλη στιγμή.

5 Αγαπάς πολύ τον σκύλο σου και θέλεις να του το δείξεις. Πώς συμπεριφέρεσαι;

- A. Τον σφίγγεις με δύναμη στην αγκαλιά σου λέγοντάς του πόσο πολύ τον αγαπάς.
- B. Του χαρίζεις απλόχερα όλα εκείνα τα οποία κάνουν έναν σκύλο χαρούμενο.
- Γ. Τον φιλάς συνεχώς στο πρόσωπο κοιτώντας τον επίμονα στα μάτια.

6 Τρως το αγαπημένο σου φαγητό και ο σκύλος σου ζητάει επίμονα να φάει και εκείνος. Τι κάνεις;

- A. Δεν του δίνεις από το φαγητό σου, αλλιώς του δίνεις μετά μια ωραία λιχουδιά, εφόσον όσο τρως εκείνος μαθαίνει σιγά σιγά να μην σε ενοχλεί.
- B. Του δίνεις μια μικρή μόνο ποσότητα από το φαγητό σου.
- Γ. Τον μαλώνεις και του ζητάς να φύγει.

7 Όταν χαϊδεύεις έναν σκύλο, μετά πρέπει να πλύνεις τα χέρια σου. Αναρωτήθηκες ποτέ γιατί;

- A. Όχι, δεν χρειάζεται να πλύνω τα χέρια μου μετά, γιατί οι σκύλοι είναι καθαροί και δεν κινδυνεύω.
- B. Ναι, και μάλιστα πρέπει να πλύνω τα χέρια μου σε τακτά χρονικά διαστήματα μέσα στην ημέρα, επειδή μικροοργανισμοί που μπορεί να με βλάψουν, βρίσκονται παντού γύρω μου και όχι μόνο πάνω στον σκύλο.
- Γ. Ναι, πρέπει να τα πλύνω, γιατί οι σκύλοι είναι ούτως ή άλλως πάντα βρώμικοι.

8

Ο σκύλος σου δεν νιώθει καλά στην υγεία του. Πώς του συμπεριφέρεσαι;

- A. Τον πηγαίνεις άμεσα στον κτηνίατρο, ώστε να προλάβεις ο,τιδήποτε του συμβεί.
- B. Διαβάζεις θεραπείες στο ίντερνετ και του δίνεις τις πρώτες βοήθειες.
- Γ. Πηγαίνεις στο πλησιέστερο pet shop και δίνοντάς τους πληροφορίες για τα συμπτώματά του, παίρνεις ό,τι σου δίνουν από φάρμακα.

9

Με την απόκτηση του σκύλου σου υποχρεωτικά και με τον νόμο πρέπει να του τοποθετήσεις microchip. Το τοποθετείς γιατί:

- A. Η τοποθέτησή του είναι πράξη φροντίδας, υπευθυνότητας και προστασίας του σκύλου.
- B. Γιατί είναι ο μόνος τρόπος εύρεσης του σκύλου σου, σε περίπτωση που έχει κλαπεί ή χαθεί.
- Γ. Και για τα δύο παραπάνω.

10

Τι πρέπει να τρώει ο σκύλος σου;

- A. Την τροφή που μου υποδεικνύει ο κτηνίατρός του, ανάλογα με την ηλικία και τον σωματότυπό του.
- B. Κόκκαλα.
- Γ. Ό,τι περισσεύει από το καθημερινό οικογενειακό φαγητό μας.

11

Είναι απαραίτητη η καθημερινή βόλτα του σκύλου σου έχοντάς τον στο λουρί;

- A. Ναι, γιατί είναι απαραίτητη για την εκτόνωσή του και την κοινωνικοποίησή του με ανθρώπους, ζώα και καταστάσεις αθλή και γιατί μόνο έτσι έχω την απόλυτη επίβλεψή του, ώστε να μην κινδυνεύσει.
- B. Όχι, γιατί δεν έχω πάντα τον χρόνο για να το κάνω και γιατί αλλιώςτε γνωρίζει πολύ καλά τη γειτονιά, ώστε κάνει τη βόλτα του μόνος του και επιστρέφει.
- Γ. Ναι, αθλή όχι πάντα με το λουρί. Χρειάζεται αλλιώςτε και εκείνος συχνά να νιώσει τη χαρά της εξερεύνησης και να έχει την απόλυτη ελευθερία του και ας κινδυνεύσει.

12

Αναγκάζεσαι να φύγεις με την οικογένειά σου στο εξωτερικό ή οι οικονομικές σας δυνατότητες δεν σας επιτρέπουν πλέον να έχετε τον σκύλο σας. Τι κάνετε;

- A. Προσπαθούμε με κάθε τρόπο να πάρουμε τον σκύλο μας μαζί μας όπου και να πάμε και να προσαρμοστούμε παρέα παρ' όλης τις δυσκολίες στο νέο μας περιβάλλον.
- B. Τον αφήνουμε στην αυλή του σπιτιού μας ή στον δρόμο με φαγητό και νερό, ώστε να τον βρει κάποιος που αγαπά πολύ τα ζώα και να αναλάβει την φροντίδα του.
- Γ. Τον δίνουμε άμεσα στον πρώτο άνθρωπο που θα μας τον ζητήσει.

13

Πώς εκπαιδεύεις τον σκύλο σου;

- A. Δεν χρειάζεται να τον εκπαιδεύσω. Είναι πολύ έξυπνος, ώστε τα μαθαίνει όλα μόνος του!
- B. Τον μαλώνω κάθε φορά που κάνει κάτι λάθος και τον τιμωρώ χτυπώντας τον ή δένοντάς τον σε κάποιο σημείο του σπιτιού, της αυλής ή του μπαλκονιού.
- Γ. Τον επιβραβεύω με λιχουδιές ή παιχνίδια ή χάδια, όταν κάνει κάτι και μου αρέσει και αδιαφορώ, όταν κάνει κάτι λάθος, δείχνοντάς του με υπομονή και αγάπη ποιο είναι το σωστό.

14

Όταν ο σκύλος σου κάνει σε εξωτερικό χώρο την ανάγκη του τι κάνεις;

- A. Μαζεύω πάντα τα περιττώματα του σκύλου μου, γιατί είναι πράξη υπευθυνότητας και σεβασμού.
- B. Δεν τα μαζεύω ποτέ καθώς αποτελούν λίπασμα στο χώμα.
- Γ. Δεν τα μαζεύω συνήθως καθώς υπάρχουν γείτονές μου που τα μαζεύουν εκείνοι μαζί με εκείνα του δικού τους σκύλου.

Αώσε φωνή στη Διώνη και τους φίλους της!

Θέλεις να γράψεις τους διαλόγους στα συννεφάκια που βρίσκονται δίπλα από τη Διώνη, τον Πόθο και τον Άξελ; Τι πιστεύεις ότι σκέφτονται ή συζητούν;

Εσύ πώς θα ένιωθες;

Θα ήθελεις να συμπληρώσεις τα **ι, η, υ, ει, οι** που λείπουν από τις λέξεις και να τις τονίσεις όπου χρειάζεται;

Παραδ___πλη από το σημείο που ___μουν δεν το είχα προσέξει μα ___ταν ένα πανέμορφο γεμάτο καταπράσ___να δέντρα πάρκο. Με το που ξ___μέρωσε για τα καλή γέμ___σε χαρούμενες παιδ___κές φωνές. ___ γον___s τους καθ___σμένοι παραδ___πλη για να τα προσέχουν, έπ___ναν τον καφέ τους σ___ζ___τώντας και γελώντας δ___νατά. Αγόραζαν στα παιδιά τους παγωτά, έβγαζαν το περιτ___η___γμα και πετούσαν τα χαρτιά κάτω! Έπ___ναν νερό από πηλαστ___κά μπουκαλάκια και ό, τι νερό περ___σσευε, αντ___να το ρ___ξουν έστω στα δεντράκια του πάρκου, το πετούσαν ή κάτω ___στα σκουπ___δια. Πόσο διέφερε ___ζω___μέσα στο δάσος! Εμ___s εκ___στα μαθήματα που κάναμε κάθε μέρα στο σχολ___ο, θ___μάμαι πως ___Ποθυμοίρα, ___πανέξ___πν___αληπού μας μ___ηλούσε κάθε τόσο για τ___ν προστασ___α του περ___βάλλητος και για τ___ν ανακ___κλήσ___! Όταν μας ___πε πόσο καιρό κάν___για παράδειγμα ένα πηλαστ___κό μπουκάη___πεταμένο στ___θάλασσα για να διαη___θεί δεν η___στευα στα αυτιά μου! Εκατοντάδες χρόνια! Το ίδιο περ___που θα κάνει και στο έδαφος και αυτ___τα πετάνε κάτω!

Παίρνοντας μια βαθ___ά ανάσα αποφάσ___σα να σκεφθώ τ___θα κάνω από δω και πέρα. Έφτασα στ___ν πόη___, αηλιά δεν γ___νεται να μ___νω και μόν___μα εδώ. Είχα ήδ___κ___μηθ___τρ___s μέρες στο πάρκο και άσε που ___προμήθ___ές μου σ___γά σ___γά τελ___ωναν! ___χα όμως ταΐσ___ποηηούς νέους μου φ___ηους που ___πό άηηες συνθήκες θα ___χαν μείν___ν_στικ___για μέρες! Πηέον δεν πετάνε ωραία φαγητά στα σκουπίδια! Και πού χρ___ματα για να αγοράσει κάποιος κατάηη___ηο φαγ___τό να τους δώσει!

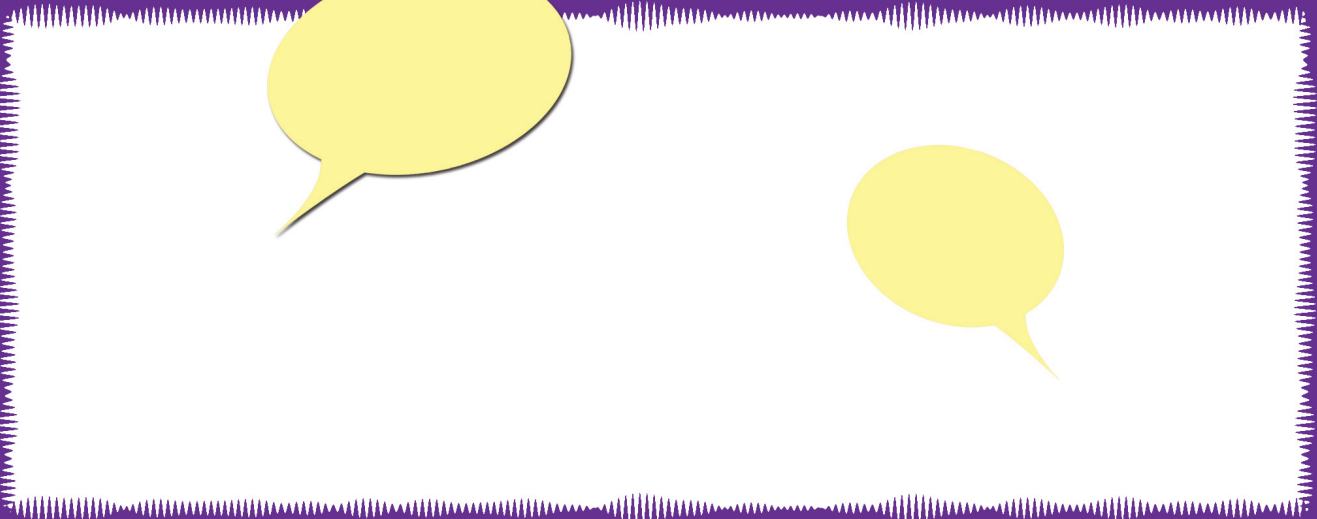
Πρ___ν προηάβω να τελ___ώσω τ___σκέψ___μου, με ηη___σίασε ένα κατάξανθο με καταγάηανα μάτια κορ___τσάκ___Με κοιτούσε με ___κτο, το έβηεπα στα μάτια του, μου πιάνει το χέρι και μου ηέει:

-Τι κάνεις μόν___σου εδώ; Έηα να παίξ___s μαζί μας. Έχουμε φέρ___φαγητό και καθαρό κρ___ο νερό. Έηα μαζ___μου, θα σου δώσω!

Κόμικ!

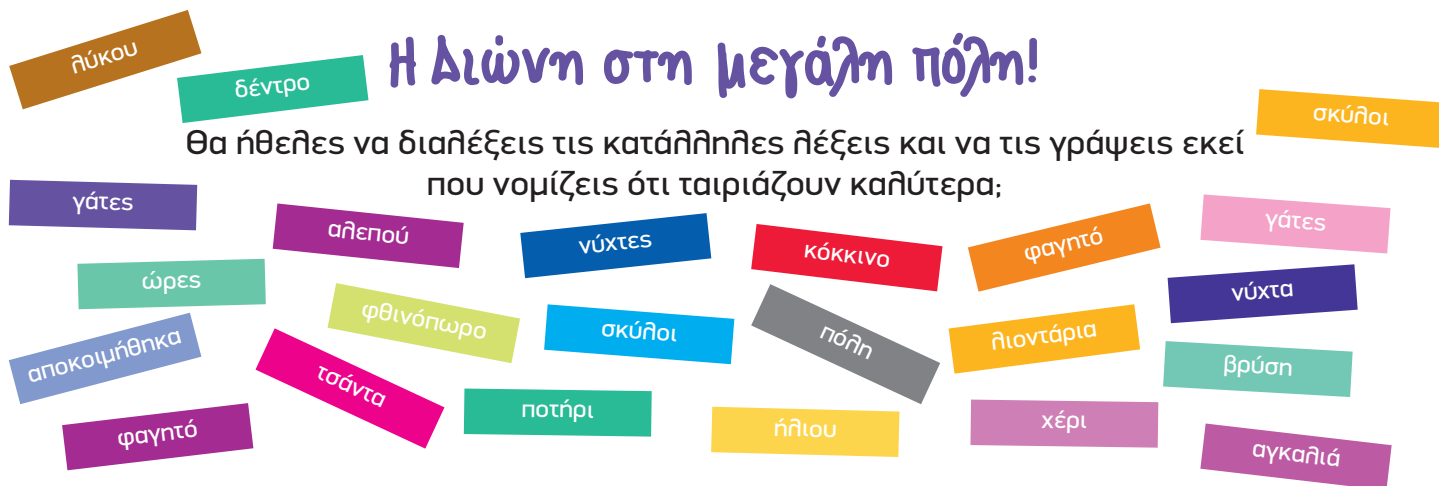
Θα ήθελες να συνεχίσεις τον διάλογο του κοριτσιού με τη Διώνη στο πάρκο και να τις ζωγραφίσεις; Δώσε ένα όνομα που σου αρέσει στο κορίτσι και συμπλήρωσε τα παρακάτω συννεφάκια μέσα στις εικόνες. Τι θα μπορούσε να συζητά ένα κορίτσι και ένας αδέσποτος σκύλος μέσα σε ένα πάρκο; Σκέψου την ιστορία σου και φτιάξε το πρώτο σου κόμικ!

Στο πάρκο της μάθησης

Θα ήθελες να βρεις σε αυτή την εικόνα ποιες είναι οι σωστές συμπεριφορές απέναντι σε έναν σκύλο και ποιες οι λάθος; Μπορείς να χρωματίσεις με **κόκκινο** χρώμα τις μπιλούζες των παιδιών που νομίζεις ότι συμπεριφέρονται με σεβασμό απέναντι σε έναν σκύλο και με **πράσινο** χρώμα τις μπιλούζες των παιδιών που κάνουν λάθη με αποτέλεσμα να φοβίσουν και να στεναχωρήσουν έναν σκύλο! **Ξεκινάμε λοιπόν τη βόλτα μας στο πάρκο;**

Στην πρώτη σκιά από ένα μεγάλο που βρήκα μπροστά μου έστρωσα το σεντονάκι που μου είχε χαρίσει η Ποθυμοίρα η για τις ψυχρές και έβγαλα να φάω το μου. Ευτυχώς όλα τα ζώα του δάσους μου χάρισαν τροφές, ώστε θα μου έφταναν σίγουρα μέχρι το Μετά θα έβλεπα τι θα έκανα... Άλλωστε τα , οι θετοί γονείς μου, μου είχαν μάθει πολλούς τρόπους ανεύρεσης τροφής! Μόλις που πρόλαβα να φάω την πρώτη μπουκιά μονομιάς τι να δω! Τρεις και δύο να με κοιτούν απειλητικά. Στο δάσος μου είχαν μάθει πώς να αντιμετωπίζω αυτά τα βλήματα. Και έτσι γύρισα λοιπόν το κεφάλι μου από την άλλη για να τους ηρεμήσω. Και σκεφτόμουν μέσα μου «Λογικό είναι να με κοιτάζουν έτσι. Μέσα σε μια όπου υπάρχουν τόσοι στον δρόμο που πεινάνε, είναι δυνατόν εγώ να τρώω ανενόχλητη το μου;». Χωρίς λοιπόν να το σκεφτώ περισσότερο, βάζω το στην μου και βγάζω λίγο από το φαγητό μου και το μοιράζω σε κομμάτια να φάνε όλοι τους από λίγο. Βγάζω και το που μου είχε βάλει η γιαγιά Ποθυμήμη για το νερό μου και τρέχω να το γεμίσω στη του πάρκου που για λίγη ώρα με φιλοξενούσε. Μα πόση δίψα έχουν όλοι τους! Ο σεβασμός μάλιστα που έδειχναν ο ένας στον άλλον που περίμενε τη σειρά του για να ξεδιψάσει, αλήθεια με εντυπωσίασε! Και τότε θυμήθηκα τα λόγια του Πάνσοφου, του αγαπημένου μου : «Οι νόμοι στην κοινωνία των ζώων είναι διαφορετικοί! Υπάρχει σεβασμός και αγάπη μεταξύ τους....». Πόσα ήξερε τελικά ο τετραπέρατος λύκος μου!

Οι και οι μόλις έφαγαν, με πλησίασαν και μου χάρισαν μια τεράστια ! Πόσο χαρούμενη με έκανε αυτό που κατάφερα με κάτι τόσο απλό να τους προσφέρω λίγες στιγμές ευτυχίας. Με κοίταξαν, μου χαμογέλασαν και απομακρύνθηκαν προς το κέντρο της πόλης. Για την πρώτη μου στην πόλη αποφάσισα να μην φύγω από το σημείο αυτό και έτσι λίγη ώρα μετά Με ξύπνησαν οι πρώτες ακτίνες του το άηλο πρωί! Μα είναι δυνατόν; Πόσες κοιμήθηκα!

Η Διώνη στη μεγάλη πόλη!

- Μήπως θα ήθελες να συνεχίσεις εσύ την ιστορία με τις περιπέτειες της Διώνης στη μεγάλη πόλη; Πού πήγε μετά; Ποιους συνάντησε; Τι εμπόδια μπήκαν στον δρόμο της; Ποιος τη βοήθησε;

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

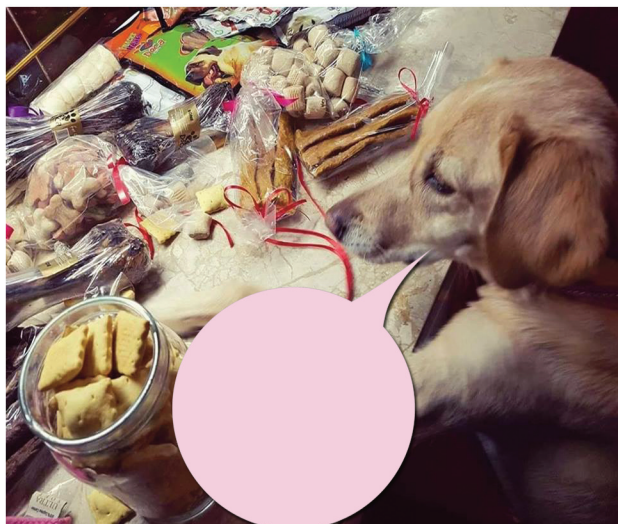
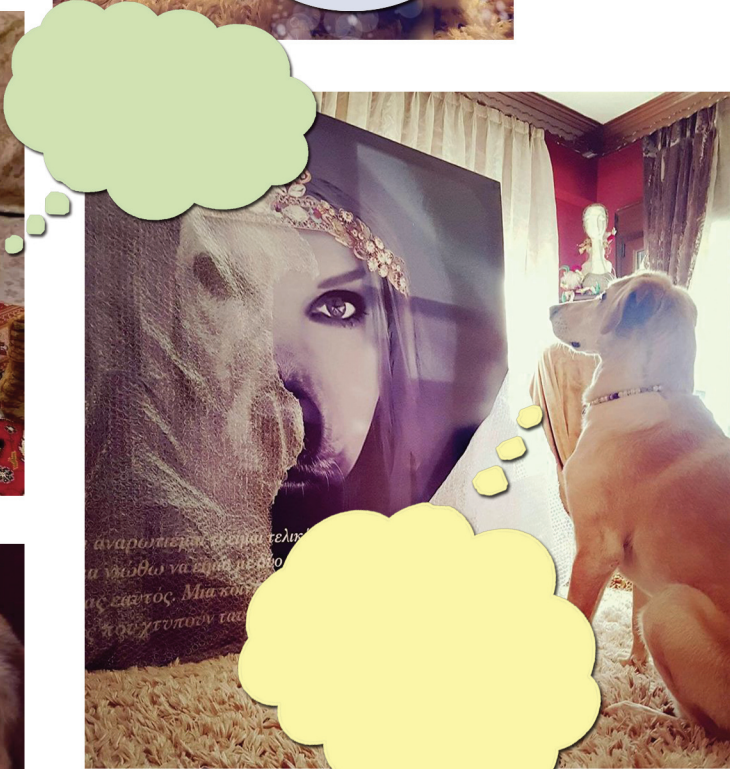
.....

- Θα ήθελες να ζωγραφίσεις μια σκηνή από τις περιπέτειες της Διώνης στη μεγάλη πόλη;

Θα ήθελες να δώσεις φωνή στη Διώνη και τους φίλους της;

Θέλεις να γράψεις τους διαλόγους στα συννεφάκια που βρίσκονται δίπλα από τη Διώνη, τον Πόθο και τον Άξελ; Τι πιστεύεις ότι σκέφτονται ή συζητούν;

Ευχαριστούμε πολύ το **Dog Bakery** για την προσφορά του στα "cupcake" τα οποία είναι απολύτως κατάλληλα για σκύλους! **Ποτέ δεν ξεχνάμε:** Οι σκύλοι δεν τρώνε ανθρώπινα γλυκά!

Σωστό-λάθος

Θα ήθελεις να δεις αν γνωρίζεις να συμπεριφέρεσαι σωστά στους ακηδεμόνευτους (αδέσποτους) σκύλους; Σημείωσε Σ στη φράση που θεωρείς σωστή και Λ στη φράση που θεωρείς λάθος.

- Στη βόλτα σου συναντάς έναν σκύλο δεμένο σε ένα δέντρο. Τον πλησιάζεις και τον λύνεις κατευθείαν, ώστε να ελευθερωθεί.
- Συναντάς έναν αδέσποτο σκύλο στον δρόμο που κοιμάται. Δεν τον ενοχλείς καθόλου, αηλιά πηγαίνεις στο σπίτι σου και γυρίζεις με τους γονείς σου για να του βάλεις λίγη τροφή και καθαρό νερό, χωρίς να τον ξυπνήσεις. Τι ωραία έκπληξη για εκείνον να ξυπνήσει και να τα δει εκεί!
- Είσαι στο σπίτι ενός φίλου σου που έχει σκύλο. Κάνεις απότομες κινήσεις κατά πάνω του και παίζεις κυνηγητό μαζί του.
- Δεν παίζεις μπάλα ποτέ σε ένα πάρκο που έχει ελεύθερους σκύλους.
- Είσαι πάνω στο ποδήλατο και σε κυνηγάει ένας σκύλος. Σταματάς και κατεβαίνεις από το ποδήλατο ήρεμα και με ψυχραιμία. Στέκεσαι ακίνητος και βάζεις το ποδήλατο μπροστά σου και ανάμεσα σε σένα και στον σκύλο.
- Συναντάς μια αδέσποτη σκυλίτσα που πριν λίγο έχει γεννήσει τα κουτάβια της. Αδιαφορείς και συνεχίζεις τον δρόμο σου.
- Βλέπεις έναν σκύλο στο έδαφος να κάθεται ανάσκελα και να είναι ήρεμος ήσυχος και σε καλεί να τον χαϊδέψεις. Τον χαϊδεύεις με το πόδι σου ακόμη και αν φοράς τα παπούτσια σου.
- Παίζεις μπάλα με τους φίλους σου και η μπάλα πέφτει κατά λάθος μέσα στην αυλή ενός σπιτιού που έχει σκύλο. Φωνάζεις έναν συγγενή σου να ενημερώσει τον ιδιοκτήτη του σπιτιού για να σου τη δώσει. Ενώ, αν δεν είναι κανείς εκεί, περιμένετε μέχρι να γυρίσει κάποιος και να σας δώσει εκείνος τη μπάλα.
- Ο γείτονάς σου κακοποιεί τον σκύλο του. Πηγαίνεις και χωρίς να ρωτήσεις κανέναν παίρνεις τον σκύλο του για να τον σώσεις.

Επιστημονική Επιμέλεια

Το *Δώρο της Διώνης* αποτελεί για κάθε εκπαιδευτικό ή γονέα, ένα είδους εγχειριδίου, εκπαιδευτικό εργαλείο, το οποίο εξετάζει μια διδακτική προσέγγιση ενός λογοτεχνικού κειμένου προσφέροντας τη δυνατότητα στα παιδιά να εκφραστεί και να επικοινωνήσει με διαφορετικούς κώδικες. Η σύμβαση αυτή, μεταξύ λογοτεχνίας και πρακτικών ασκήσεων, θα τα βοηθήσει να υιοθετήσουν ορισμένες συνήθειες και πρακτικές, ώστε να βελτιώσουν τη γλωσσική τους ικανότητα, αλλά και σε συνδυασμό με οπτικές εικόνες και αναπαραστάσεις, να αναπτύξουν τον συναισθηματικό τους κόσμο και να μάθουν να εκφράζονται.

Το «Δώρο της Διώνης» αποδεικνύεται μια ποικιλότροπη επαφή ενός αναγνώστη με ένα βιβλίο που το βοηθά να συνδέσει τη γραμματική με τον λόγο, τον γραπτό λόγο με την έκφραση, την έκφραση με την πραγματικότητα και όλα αυτά να τα αναγάγει σε προσωπικό βίωμα. Στην εποχή μας το λογοτεχνικό κείμενο είναι ένα είδος λόγου που βρίσκεται στο περιθώριο της καθημερινής ζωής των παιδιών, αφού όπως πολλοί υποστηρίζουν μας τα κλέβει το διαδικτυο και η οθόνη των υπολογιστών. Η συγγραφέας του βιβλίου αυτού όμως επιχειρεί με τις δραστηριότητες που περιλαμβάνονται και είναι αρκετές από αυτές τόσο βασισμένες στο πρώτο της βιβλίο «Το Δώρο, η πρώτη αυτοβιογραφία σκύλου με τη δύναμη του μαγικού ρεαλισμού» αλλά και σε εκπαιδευτικά της προγράμματα εγκεκριμένα για όλα τα σχολεία γενικής και ειδικής αγωγής της χώρας από το ΥΠΕΠΘ, να δώσει σχήμα και νόημα στα προσωπικά βιώματα του παιδιού και να τα προσανατολίσει στο ορθό και πιο περίπλοκο κοινωνικό και πολιτισμικό περιβάλλον της εποχής μας. Με τον τρόπο αυτό δίνεται η δυνατότητα σε κάθε παιδί να κάνει μια πολυτροπική ανάλυση και προσέγγιση ενός λογοτεχνικού κειμένου, γιατί το θέμα που πραγματεύεται, άπτεται τις ιδιαίτερες ανάγκες και εμπειρίες του.

Γλώσσα και σκέψη είναι συνυφασμένα. Η γλώσσα μας όμως εκτός από τις λέξεις περιλαμβάνει και προτάσεις που η εννοιολογική, η λογική και η γραμματική τους δομή, τους επιτρέπει να λειτουργούν ως βασικός μηχανισμός της κρίσης. Αναπτύσσεται έτσι ένας συλλογισμός και μια διαδικασία με την οποία ο νους καταστρώνει ένα σχέδιο, μια απόδειξη. Αυτή είναι μια από τις αντικειμενικές τεχνικές που δημιουργείται κατά την πορεία της ανάπτυξης της γνωστικής δραστηριότητας και που συντελείται ταυτόχρονα με την ανάπτυξη της γλωσσικής διαδικασίας. Συνδέοντας ο μικρός αναγνώστης τις δραστηριότητες του βιβλίου με την ιστορία του «Δώρου» εμπλέκεται σε μια διαδικασία μάθησης ευχάριστα και αβίαστα εμπλουτίζοντας τις γνώσεις του με ιδέες του πραγματικού κόσμου. Συγχρόνως όμως ευαισθητοποιείται σε κοινωνικά θέματα, μαθαίνει να εκφράζεται και να διατυπώνει τα συναισθήματά του συσχετίζοντας ένα αφηγηματικό κείμενο με την καθημερινότητά του. Βελτιώνει και εμπλουτίζει τον προφορικό και γραπτό του λόγο και διατυπώνει τις ιδέες του συμμετέχοντας ενεργά με τις δικές του δημιουργίες. Ενθαρρύνεται να γράφει παίζοντας! Αναπτύσσει το λεξιλόγιό του και τη γλωσσική του ικανότητα επιτυγχάνοντας με αυτόν τον τρόπο τη γλωσσική του εξέλιξη, ενώ ταυτόχρονα μαθαίνει να ακούει και να ανταποκρίνεται στους κανόνες ενός παιχνιδιού. Με τις εικαστικές δραστηριότητες ευαισθητοποιείται και αναπτύσσει τη δημιουργικότητά του. Αποκτά θετικές στάσεις και συμπεριφορές αλληλεπιδρώντας θετικά στο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον του.

Οι λέξεις από μόνες τους δεν μεταφέρουν τα ίδια νοήματα για όλους τους ανθρώπους που τις ακούν ή τις διαβάζουν. Με τις δραστηριότητες όμως του βιβλίου το παιδί ενεργοποιεί την ικανότητά του να φανταστεί ό,τι σχετίζεται με τη λέξη που ακούει ή διαβάζει, όπως αυτό προκύπτει από την προηγούμενη εμπειρία του. Επειδή τα νοήματα που αποδίδονται στις λέξεις διαφέρουν από άτομο σε άτομο, είναι σημαντικό ο εκπαιδευτικός και ο γονέας να εστιάσει στην ανάπτυξη της κριτικής και δημιουργικής σκέψης του παιδιού. Στόχος λοιπόν είναι η αλληλαγή των διαστρεβλωμένων γνωστικών σχημάτων, ώστε το παιδί να μάθει μέσω της φαντασίας και της ενεργούς συμμετοχής του γονέα ή του εκπαιδευτικού πώς να αντικαθιστά λανθασμένες ιδέες και σκέψεις με ορθές εκτιμήσεις. Για το λόγο αυτό στο «Δώρο της Διώνης» μπορεί κανείς να βρει και να αντλήσει καινοτόμες ιδέες, διαδραστικό υλικό, μεθόδους και τεχνικές που εκτός από τη γνωστική καλλιέργεια συμβάλλουν στη διαμόρφωση της συνείδησης του παιδιού, ώστε να αποτελέσει στο μέλλον έναν ευαισθητοποιημένο και ενεργό πολίτη που θα ενδιαφέρεται για την επίλυση κοινωνικών προβλημάτων, όπως το θέμα των αδέσποτων ζώων.

Συμπερασματικά, θα λέγαμε ότι η εξοικείωση των παιδιών με το νοηματικό πλαίσιο που παρέχει ένα κείμενο γενικά διευκολύνει τη διαδικασία μάθησης παρέχοντας σημαντικά εκπαιδευτικά οφέλη, επειδή ακριβώς περιλαμβάνει όχι μόνο την προαγωγή της μάθησης αλλά και της ψυχοκοινωνικής ανάπτυξής τους. Το περιεχόμενο της γνώσης και της διαπαιδαγώγησης δεν μεταφέρεται στο παιδί ούτε αυτόματα, ούτε ομοιόμορφα. Ένα βιβλίο δραστηριοτήτων που συνδέεται με αφηγηματικά κείμενα μπορεί να του προσφέρει τις εμπειρίες, που ενεργοποιούν τη δημιουργικότητά του, γεννούν μια ευχαρίστηση που είναι κάτι περισσότερο από πρόσκαιρη και δημιουργούν την προϋπόθεση για μελλοντικές δημιουργίες και ευχάριστες εμπειρίες, αφού το εμπλέκει με τη λογοτεχνία και τις τέχνες και το ευαισθητοποιεί σε πολλά και σημαντικά κοινωνικά θέματα της καθημερινότητάς μας. Με οδηγό το «Δώρο της Διώνης» ανακαλύπτουν την αξία της τέχνης, ευαισθητοποιούνται, αναπτύσσουν κοινωνική ευαισθησία και σεβασμό στα ζώα, προβληματίζονται σε θέματα που αφορούν την καθημερινότητά τους, αποκτούν άποψη και κρίση, μαθαίνουν να εκφράζονται και να οραματίζονται ένα αισιόδοξο μέλλον, κατανοώντας πως η γνώση και η μάθηση είναι το όχημα που θα τους οδηγήσει σε ένα καλύτερο και ευτυχισμένο «αύριο».

Πάττυ Παπαδημού

MSc Ψυχοπαιδαγωγικής της Ένταξης Α.Π.Θ., εκπαιδευτικός, κριτικός λογοτεχνίας

Κατερίνα Παπαποστόλου

Γεννημένη σε μια οικογένεια πλημμυρισμένη από αισθήματα αλληλεγγύης μέσα στην αγάπη, σε ένα μέρος που δεν ευνοούσε τα μεγάλα σχέδιά μου, η αποτύπωση στο χαρτί των σκέψεών μου και των ονείρων μου ήταν για μένα μονόδρομος. Ονειρευόμουν και έγραφα, έγραφα και ονειρευόμουν. Τεσσάρων ετών ήδη και ξεφύλλιζα τα βιβλία παρέα με τον πρώτο μου σκύλο. Ακολούθησαν πάρα πολλοί άλλοι. Και όλοι διαμάντια που πετούσαν άλλοι στα σκουπίδια. Στα πέντε μου χρόνια και ενώ είχα ήδη δύο δωμάτια γεμάτα λούτρινια ζώα, βιβλία για ζώα κάθε είδους και καμιά σχεδόν κούκλα, ξεκίνησα το μπαλέτο, την ενόργανη, το βόλεϊ, τα Γαλλικά και το πιάνο για να αποκτήσω την πολυπόθητη "αυτοσυγκράτηση" στο "επαναστατικό" του χαρακτήρα μου. Ενώ στα δεκαεπτά μου χρόνια ένωσα πως αυτοί οι χώροι δεν μου ταιριάζουν καθόλου. Και έτσι δεν ξαναχόρεψα και δεν ξαναέπαιξα πιάνο σχεδόν ποτέ! Ενώ γυμναζόμουν ασταμάτητα μέχρι και τα τριάντα πέντε μου που αποφάσισα να μάθω και καράτε! Όνειρό μου από παιδί να γίνω κτηνίατρος, σχεδιάστρια μόδας, εισαγγελέας, δημοσιογράφος. Για να περάσω τελικά από τους πρώτους στο Παιδαγωγικό του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου. Και να βρεθώ κάποτε σε ένα απομακρυσμένο χωριό των Χανίων Δασκάλα αντιμετώπιη με τα περιβόητα "εκπαιδευτικά προγράμματα" που με τράβηξαν από την αρχή της γνωριμίας μας κοντά τους! Και να γίνω νησιώτισσα γνωρίζοντας ήδη να κάνω μαριονέτες, να χειρίζομαι άριστα τους υπολογιστές, να μιλώ Αγγλικά, Γαλλικά, Ιταλικά και να μάθω εκεί και Ισπανικά. Και ήδη να μιλώ αρκετά καλά τη γλώσσα των σκύλων! Εκεί έμαθα την τέχνη της κεραμικής, την κατασκευή κούκλων θεάτρου ενώ μια σχολή Καλών Τεχνών άνοιγε τις πόρτες της διάπλατα για μένα για να με μυήσει και στον χώρο της γλυπτικής μα και της ζωγραφικής. Για να βρεθώ λίγα χρόνια μετά Δασκάλα στην Αστυπαλιά μου σε ένα σπίτι πάνω στη θάλασσα. Κάνοντας τότε παράλληλα ταξίδια για το μεταπτυχιακό μου και αφήνοντας στην άκρη τη συγγραφή. Νόμιζα πως είχα τελειώσει μαζί της! Γιατί μόλις τότε με απορρόφησε απόλυτα ο χώρος του χειροποίητου κοσμήματος και οι νεραϊδόκουκλες. Έμεινα εκεί να μελετώ τις εικόνες της φουρτουνιασμένης θάλασσας ζώντας την κάθε μου στιγμή. Για να επιστρέψω δύο χρόνια μετά στον τόπο μου, να κάνω μια παύση από όλα και έτσι να αλλάξει ξαφνικά η ζωή μου! Τότε που το 2011 βρήκα ετοιμοθάνατη τη Διώνη. Σπούδασα εκπαιδεύτρια σκύλων, ξεκίνησα ένα ακόμη μεταπτυχιακό σχετικό με την εκπαίδευση, άρχισα να αρθρογραφώ και πάλι, δημιούργησα τις Ζω.Ε.Σ., ανέλαβα αρχισυνταξίες περιοδικών, διάβαζα ακατάπαυστα μέχρι να μάθω άριστα να επικοινωνώ με τους σκύλους και τα παιδιά. Ξεκίνησα να εξειδικεύομαι στην Ειδική Αγωγή και να σπουδάζω στο Γαλλικό Ινστιτούτο Ζωοθεραπείας στη Λυόν. Ένα βιβλίο και ένα τραγούδι ολόδικό μου ζητούσα από παιδί και τα έχω σήμερα στα χέρια μου και τα δύο! Και αυτό χάρη σε ανθρώπους μεγάλους σταθμούς στη μικρή ζωή μου. Και νιώθω τόσο τυχερή για αυτό! Αν μπορούσα μια μέρα να συγκεντρώσω τα παραπάνω από τα 300.000 παιδιά που έχω μέχρι σήμερα συναντήσει θα τους φώναζα με όλη τη δύναμή μου «Γίνε πρώτα ΕΣΥ ο ίδιος η αλλαγή που θέλεις στον κόσμο να δεις. Γίνε ολάκερος αγάπη και μην σταματάς ποτέ να κυνηγάς τα μεγάλα όνειρά σου»

